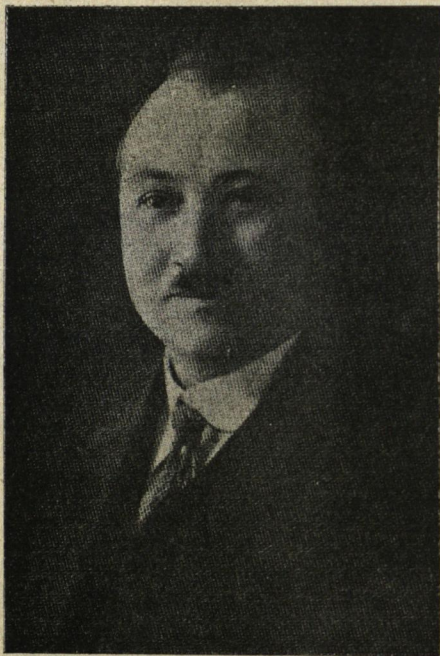

Ст. Пѣйковъ

ПРОИЗХОДЪ, РАЗВИТИЕ И РОЛЯ НА ДОМАКИНСКИЯ ПЕЧАТЪ ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО ДО ДНЕСЪ

СТЕФАНЪ ПѢЙКОВЪ

Роденъ въ гр. Ловечъ Редакторъ и стопанинъ на сп. „Икономия и домакинство“. Свършилъ Военното училище. Следвалъ право и финансии въ Брюкселъ — (Université Nouvelle), а същевременно и литература въ Ecole Supérieure въ сѣция градъ. Първитъ му преводни работи сѣ печатани самостоятелно, а после се появила много въ разни списания. Сътрудничилъ е съ оригинални работи въ: Художествена седмица, Отечество, Български войнъ, Народна отбрана, Ново Време, Воененъ Журналъ и др. Щаба на действащата армия откупи и издаде написания отъ него оригиналенъ трудъ „Артилерията при Дойранъ“. Написалъ е много разкази, спомени, импресии. Билъ е въ продължение на три години въ редакционния комитетъ на военнитъ издания и въ управителния съветъ на военно-издателския фондъ. Презъ това време е написалъ известната алегория „Memento mori“. Превелъ е: Нейния грѣхъ, романъ отъ Куликовски; Престѣпление, романъ отъ Полъ Бурже; Триумфъ отъ Каз. Тетмайеръ и др.

Най-вишата човѣшка групировка, най-сложната обществена организация, въ която човѣкъ се проявява, живѣе и развива, въ която се явява едновременно заповѣдникъ и изпълнител, господаръ и слуга, творецъ и рушителъ, е държавата. Тя е пропита отъ човѣшкия духъ, тя е функция на човѣшката мисль, тя е такава, каквото е човѣчеството въ даденъ моментъ.

Неинъ прототипъ въ най-широкъ смисль, безспорно, се явява семейството и домътъ. Бихме могли да кажемъ: какъвто е домътъ, такава е и държавата. Нѣма ни една нужда на държавата, която да не произтича отъ домътъ и следователно — ни едно обществено проявление, отъ какъвто и голѣмъ мащабъ да е, да не е въ миниатюра въ домътъ. Нуждитъ, желанията, стремежитъ, идеологията, положителнитъ и негативнитъ, материалнитъ и морални устои на държавата се изграждатъ тухла по тухла отъ домоветъ. Домътъ е фундамента на държавата. И всѣка държава, която мисли за себе си, за бждещето си, преди всичко трѣбва да помисли и разреши всички ония въпроси и въпросчета, които въ безкрайно много концентрически кръгове обграждатъ домътъ.

Домътъ има зависимъ животъ. Въ него, отъ една страна се проявява напълно независимия човѣшки духъ, а отъ друга страна всичко съгласува и подлага предъ обществения олтаръ. Съгласуването на тая двойственостъ е било всегашна задача на философитъ моралисти и строители на обществения животъ. Естественъ и правъ проводникъ, популяризаторъ и убедителъ е билъ печата. Отъ най-голѣмитъ социални въпроси до най-дребнитъ и насѣщни въпроси, печата е черпилъ своята храна, докато самъ той става такава, за да се асимилира въ жизнени сокове, въ строителенъ материалъ. Въ него се отразява човѣшкия духъ и отъ него се подхранва и храни — той, който търси да разреши житейскитъ проблеми, разрешава ги и отново открива голѣмитъ въпроси.